

CATEQUESI DEL SANT PARE
PREPARADA PER A L'AUDIÈNCIA GENERAL

del dimecres 19 de febrer de 2025

Catequesi. Jubileu 2025. Jesucrist, la nostra esperança. I. La infància de Jesús.

6. «Veieren el nen [...], es prostraren a terra i el van adorar» (Mt 2,11).

La visita dels Mags al Rei nounat

Benvolguts germans i germanes,

En els Evangelis de la infància de Jesús hi ha un episodi que és propi de la narració de Mateu: la visita dels Mags. Atrets per l'aparició d'una estrella, que a moltes cultures és presagi del naixement de persones excepcionals, uns savis es posen en camí des de l'Orient, sense saber exactament la meta del seu viatge. Es tracta dels Mags, persones que no pertanyen al poble de l'aliança. El darrer dia vam parlar dels pastors de Betlem, marginats en la societat jueva perquè se'ls considerava "impurs"; avui ens trobem amb una altra categoria, els estrangers, que arriben immediatament per a retre homenatge al Fill de Déu que ha entrat en la història amb una reialesa completament nova. Els Evangelis ens diuen clarament que els pobres i els estrangers són convidats a trobar-se amb el Déu fet infant, el Salvador del món.

Els Mags van ser considerats representants tant de les races primigènies, engendrades pels tres fills de Noè, com dels tres continents coneguts en l'antiguitat —Àsia, Àfrica i Europa—, i de les tres etapes de la vida humana —joventut, maduresa i vellesa. Més enllà de qualsevol interpretació possible, són homes que no es queden quiets, sinó que, com els homes carregats d'anys anomenats en la història bíblica, senten la invitació a moure's, a posar-se en camí. Són homes que saben mirar més enllà d'ells mateixos, saben mirar cap amunt.

L'atracció per l'estrella que va aparèixer en el cel els posa en marxa cap a la terra de Judà, fins a Jerusalem, on es troben amb el rei Herodes. La seva ingenuïtat i la seva confiança a l'hora de demanar informació sobre el nounat rei dels jueus xoquen amb l'astúcia d'Herodes, el qual, inquietat per la por de perdre el tron, immediatament intenta aclarir-ho, contacta els escribes i els demana que investiguin.

D'aquesta manera, el poder del governant terrenal mostra tota la seva debilitat. Els experts coneixen les Escripures i informen el rei del lloc on, segons la profecia de Miquees, naixeria el cap i pastor del poble d'Israel (Mi 5,1): La petita Betlem i no la gran Jerusalem! De fet, com ho recorda Pau als corintis, «ha escollit els febles d'aquest món per confondre els forts» (1Co 1,27).

Els escribes saben indicar exactament on ha nascut el Messies, indiquen el camí als altres, però ells mateixos no es mouen! De fet, no és suficient conèixer els textos profètics per a sintonitzar amb les freqüències divines; cal deixar-se "excavar per dins" i permetre que la Paraula de Déu revifi l'anhel de cerca, encengui el desig de veure Déu.

En aquest punt, Herodes, d'amagat, tal com actuen els enganyadors i els violents, pregunta als Mags pel moment concret de l'aparició de l'estrella, i els incita a continuar el viatge per a tornar després a donar-li notícies, a fi que ell també pugui anar a adorar el nounat. Per a qui està aferrat al poder, Jesús no és l'esperança que cal acollir, sinó una amenaça que cal eliminar!

Quan els Mags reprenen el camí, l'estrella torna a aparèixer i els guia fins Jesús, senyal que la creació i la paraula profètica representen l'alfabet amb què Déu parla i es deixa trobar. La visió de l'estrella suscita en aquells homes una alegria incontenible, perquè l'Esperit Sant, que mou el cor de qui cerca Déu amb sinceritat, també l'omple d'alegria. En entrar a la casa, els Mags es prostren a terra, adoren Jesús i li ofereixen regals preciosos, dignes d'un rei, dignes de Déu. Per què? Què veuen? Un autor antic escriu: veuen «un petit cos humil que el Verb ha assumit; però no se'ls amaga la glòria de la divinitat». «Veuen un nen petit; però ells adoren Déu» (Cromaci d'Aquileia, *Commento al Vangelo di Matteo* 5,1). Els Mags es converteixen així en els primers creients entre tots els pagans, imatge de l'Església reunida de totes les llengües i nacions.

Estimats germans i germanes, aprenquem nosaltres també dels Mags, d'aquests «peregrins de l'esperança» que, amb gran valentia, van dirigir els seus passos, els seus cors i els seus béns envers Aquell que és l'esperança no sols d'Israel, sinó de tots els pobles. Aprenquem a adorar Déu en la seva petitesa, en la seva reialesa que no oprimeix, sinó que ens allibera i ens fa capaços de servir amb dignitat. I oferim-li els dons més bonics, per a expressar-li la nostra fe i el nostre amor.